

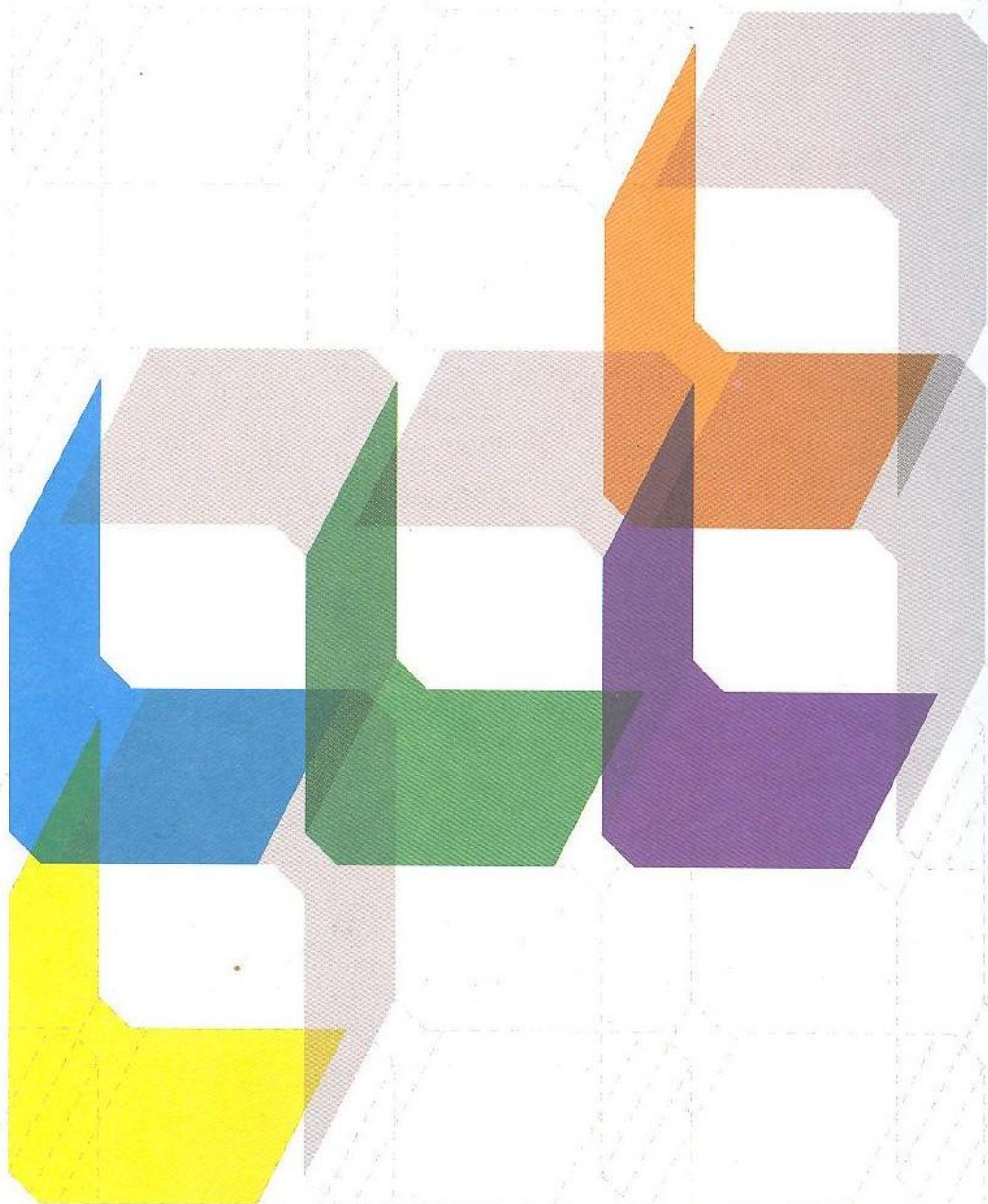
bni.

beroepsvereniging
nederlandse
interieurarchitecten

info@bni.nl
www.bni.nl

Een wereld van verschil

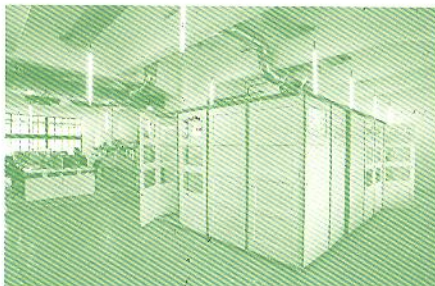
Werken met een
interieurarchitect

Kantoor uit sloopmaterialen

In 2009 werd het voormalige HAKA-gebouw in Rotterdam bestemd tot campus voor bedrijvigheid in schone technologie. Een Living Lab voor bedrijven, instellingen en overheden, die op het terrein van water en energie hun kennis en onderzoek bundelen. De begane grond van het complex werd door Doepel Strijkers Architects ingevuld met objecten van sloopmaterialen.

Een wand opgebouwd uit oude kleding, een podium van steenoven platen en een keuken gemaakt van elementen uit de kassenbouw. In opdracht van Clean Tech Delta deelde Doepel Strijkers Architects de begane grond in van het voormalige HAKA-gebouw als auditorium, keuken, bar, tentoonstelling-, vergader- en werkruimte. Het uitgangspunt was het verminderen van de CO₂-footprint door gebruik te maken van sloopmaterialen uit de directe omgeving.

Het bureau wilde meer doen dan het verminderen van de CO₂-uitstoot door hergebruik van materialen en deed tegelijk een sociaal onderzoek. Een team van ex-gedetineerden in een re-integratietraject werd ingezet voor het maken van de objecten. De toevoegde waarde zit in de scholing en stimulering van deze werknemers.

De kosten van dit project zijn vergeleken met een interieur opgebouwd uit nieuwe materialen en gemaakt door professionele interieurbouwers circa 4,5 keer zo laag. Als bij toekomstige projecten de budgetten gelijk blijven, kunnen geldstromen dus zo verdeeld worden dat er meer geld overblijft voor sociale aspecten.

Met dit project toont Doepel Strijkers Architects dat de realisatie van een interieur veel meer kan bijdragen aan milieu, maatschappij en economie, dan in traditionele interieurs gebeurt. Het is een pleidooi voor de ontwikkeling van alternatieve modellen die antwoord geven op de uitdagingen waar wij als samenleving mee geconfronteerd worden.

Flexibel gebruik

Het HAKA-gebouw moet een 'Living Lab' worden voor bedrijven, instellingen en overheden die zich bezig houden met schone energie. Het interieur is door Doepel Strijkers Architects flexibel gehouden zodat in de toekomst geen grote ingrepen nodig zijn.

'De kosten van dit project zijn 4,5 keer lager dan van een traditioneel interieurproject'

In het oorspronkelijke fabrieksgedeelte zijn werk-, overlegplekken en horecavoorzieningen gecreëerd. Dit werkplatform biedt tijdelijke kantoorruimte voor huidige huurders. Het centraal gesitueerde horecapunt functioneert in de eerste fase van de exploitatie als pantry voor de bedrijven op de werkplatforms en als keuken/bar tijdens evenementen. Door voldoende ruimte en een flexibele indeling is deze pantry in de volgende fase te gebruiken als professionele keuken voor een horeca exploitant.

project: Haka Recycle Office
locatie: Rotterdam
oppervlakte: 1000 m2
opgeleverd: 2010
opdrachtgever ontwerp: Vestia
opdrachtgever onderzoek: Clean Tech Delta
ontwerp: Duzan Doepel, Eline Strijkers met Chantal Vos, Stefan van der Weele en Lieke Genten
website: www.DoepelStrijkers.com

In het oorspronkelijke kantoor gedeelte bevindt zich een auditorium en een tentoonstellingsruimte. Een akoestische scheidingswand opgebouwd uit 8000 kilo kleding verdeeld over 9 elementen zorgt ervoor dat de ruimte kan worden afgestemd op een wisselende indelingsbehoefte. Auditorium en tentoonstellingsruimte kunnen als separate ruimten functioneren maar denkbare mengvormen zijn ook mogelijk.

Gerecycled materiaal

Het ontwerp van de nieuwe interieurelementen uit sloopmateriaal werd gedicteerd door een aantal ecologische criteria: gebruik maken van mensen in het re-integratieproces voor het duurzaam verwijderen van de materialen uit de sloopobjecten, de afstand van het vervoeren van de materialen beperken, de hoeveelheid van de gebruikte materialen beperken, ontwerpen op basis van de intrinsieke kwaliteiten van de materialen, het minimaliseren van het gebruik van elektrisch gereedschap en van afval, en zo ontwerpen dat eenvoudige demontage in de toekomst mogelijk is om hergebruik te stimuleren.

In aanvulling op deze criteria moest de detaillering van de objecten eenvoudig gehouden worden, omdat de werknemers geen professionele timmerlieden zijn. Door het ontwerpen van eenvoudige repetitieve elementen, werd een nieuw betaalbaar vakmanschap ontwikkeld. Dit resulterend in aantoonbare kwaliteiten, die in een conventioneel ontwerpproces niet meer mogelijk zijn.